

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות משנים קדמוניות
מרבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

המעשה עם הבחינות
בלשה"ק

מעשה י"ג

מ"שבעה בעטלערס" (2)

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף.
דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה,
און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר אין התעוררות צו השם יתברך.

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה יג - מ'השבעה בעטליר'ס' - שספרה רבנו נחמן מברסלב זיע"א

אומר. אך היו שם חכמים, ואמרו. בודאי זאת היא מעשה ישנה מאד, וכבדו את השני שיספר.

ענה השני שלא היה זקן כמו הראשון: זאת היא מעשה ישנה?! (בלשון תמה) זאת המעשה אני זוכר גם-כן, אבל אני זוכר גם-כן "כשהיה הנר דולק".

ענו ואמרו שם: זאת היא מעשה ישנה ביותר מהראשונה. והיה פלא אצלם שזה השני, שהוא יניק מהראשון, וזוכר מעשה ישנה יותר מהראשון. וכבדו את השלישי שיספר.

ענה ואמר השלישי, שהיה יניק יותר: אני זוכר גם כשהתחיל בנין הפרי, דהינו כשהתחיל להתרקם הפרי ענו ואמרו: זאת היא מעשה ישנה ביותר.

ענה הרביעי, שהיה יניק עוד יותר: אני זוכר גם "כשהוליכו הגרעין לנטע הפרי".

ענה החמישי, שהיה יניק עוד יותר: אני זוכר גם "החכמים, שהם היו חושבים וממציאים את הגרעין".

ענה השישי וכו', שהוא זוכר גם "את הטעם של הפרי קדם שנכנס הטעם בתוך הפרי".
ענה השביעי וכו', ואמר "שהוא זוכר גם את הריח של הפרי קדם שנכנס בפרי".

ענה השמיני ואמר, שהוא זוכר גם "המראה של הפרי קדם שנמשכה על הפרי". ואני (הינו זה הבעטליר העור שמספר כל זה) הייתי אז תינוק לגמרי, והייתי גם-כן שם. ועניתי ואמרתי להם: אני זוכר כל אלו המעשיות, ואני זוכר "לאו פלום"! (און איך גידענק גאר נישט)

ענו ואמרו: זאת היא מעשה ישנה מאד, יותר מכלם! והיה חדוש גדול אצלם שהתינוק זוכר יותר מכלם.

והתחילו לזכור החסדים שעשה עמהם השם יתברך בהיותם ביער. והיו בוכים והיו מתגעגעים מאד: איך לוקחין לכאן את הבעטליר הראשון העור, שהביא לנו לחם ביער?

ותכף ומיד בתוך שהיו מתגעגעים מאד אחרי הבעטליר העור, ענה ואמר: הנני! הנה באתי אצלכם על החתנה. ואני נותן לכם מתנה לדרשה (שקורין דרשה גישאנק), שתהיו זקנים כמוני!

פי בתחלה ברכתי אתכם בזה, ועכשיו אני נותן לכם זאת במתנה גמורה לדרשה: שתחיו חיים ארפים כמוני. ואתם סבורים שאני עור? אין אני עור כלל.

רק שכל זמן העולם פלו, אינו עולה אצלי כהרף עין. (ועל כן הוא נדמה כעור, כי אין לו שום הסתכלות כלל על העולם, מאחר שכל זמן העולם אינו עולה אצלו כהרף עין.

ועל כן אין שך אצלו הסתכלות וראיה בזה העולם כלל) ואני זקן מאד, ועדין אני יניק לגמרי, (הינו יונג) ולא התחלתי עדין לחיות כלל. ואף על פי כן אני זקן מאד. ולא אני בעצמי אומר זאת, רק שיש לי הסכמה על זה מהנשר הגדול. ואספר לכם מעשה: (כל זה הוא דברי העור הנ"ל).

פי פעם אחת הלכו אנשים בספינות הרבה על הים. ובא רוח סערה ושיבר את הספינות, והאנשים נצלו. ובאו אל מגדל אחד. ועלו אל המגדל, ומצאו שם כל המאכלים ומשקאות ומלבושים, וכל מה שצריכים. והיה שם כל טוב וכל התענוגים שבעולם.

ענו ואמרו, שכל אחד יספר מעשה ישנה מה שהוא זוכר מזכרון הראשון. הינו מה שהוא זוכר מעת שהתחיל אצלו הזכרון. והיו שם זקנים ונערים. והיו מכבדים את הזקן הגדול שביניהם שיספר בתחלה. ענה ואמר: מה אספר לכם, "אני זוכר גם כשחתכו את התפוח מן הענף". ולא ידע שום אחד מה הוא

בתוך כך בא נִשְׁר גדול וְדַפַּק על המגדל, וְאָמַר לָהֶם:
חֲדְלוּ עוֹד מְלַהֲיוֹת עֲנִיִּים! שׁוּבוּ אֶל הָאוֹצְרוֹת שְׁלָכֶם,
וְהָיוּ מִשְׁתַּמְּשִׁים בְּאוֹצְרוֹת שְׁלָכֶם.

וְאָמַר לָהֶם שְׁיִצְאוּ מִן הַמַּגְדֵּל כְּדָרְךָ זְקוּנוֹתֶם, שְׁכַל מִי
שֶׁזָּקֵן יוֹתֵר, יֵצֵא תַחֲלָה. וְהוֹצִיא כָּלֶם מִן הַמַּגְדֵּל.
וְהוֹצִיא תַחֲלָה אֶת הַתִּינוֹק הַנַּ"ל, כִּי בְּאֵמֶת הוּא זָקֵן
יֹתֵר מִכָּלֶם. וְכֵן כָּל מִי שֶׁהָיָה יָנִיק יוֹתֵר, הוֹצִיא קִדְּם.
וְהַזָּקֵן הַגָּדוֹל הוֹצִיא בְּאַחֲרוֹנָה. כִּי כָּל מִי שֶׁהָיָה יָנִיק
יוֹתֵר, הָיָה זָקֵן יוֹתֵר כַּנַּ"ל. וְהַזָּקֵן שֶׁבָּהֶם הָיָה יָנִיק
יֹתֵר מִכָּלֶם.

וְאָמַר לָהֶם: (הַנֶּשֶׁר הַגָּדוֹל הַנַּ"ל) אֲנִי אֶפְרַשׁ לָכֶם אֶת
הַמַּעֲשִׂיֹת שֶׁסָּפְרוּ כָּל הַנַּ"ל. כִּי זֶה שֶׁסָּפַר שֶׁהוּא זוֹכֵר
גַּם כְּשֶׁחֲתָכוּ אֶת הַתְּפוּחַ מִן הָעֵנָף, הֵינּוּ שֶׁהוּא זוֹכֵר
גַּם כְּשֶׁחֲתָכוּ אֶת טַבּוּרוֹ. (הֵינּוּ שְׂגָם אֶת הַמַּעֲשֵׂה הַזֹּאת
שֶׁנַּעֲשָׂה עִמּוֹ תַּכְף בַּעַת הַהוֹלְדָה, בַּעַת שֶׁחֲתָכוּ אֶת טַבּוּרוֹ,
גַּם אֶת זֶה הוּא זוֹכֵר).

וְהַשְּׁנִי שֶׁאָמַר שֶׁזוֹכֵר בְּשַׁעַה שֶׁהָיָה הַנֵּר דוֹלֵק, הֵינּוּ
שֶׁהוּא זוֹכֵר גַּם כְּשֶׁהָיָה בַּעֲבוּר, שֶׁהָיָה נֵר דוֹלֵק עַל
רִאשׁוֹ.

וְזֶה שֶׁאָמַר שֶׁזוֹכֵר גַּם בַּעַת שֶׁהִתְחִיל רַקוּם הַפְּרִי,
הֵינּוּ שֶׁזוֹכֵר גַּם כְּשֶׁהִתְחִיל לְהִתְרַקֵּם הַגּוֹף, דֵּהֵינּוּ בַּעַת
יִצִּירַת הַגֵּלֶד.

וְזֶה שֶׁזוֹכֵר בַּעַת שֶׁהָיוּ מוֹלִיכִים הַגְּרָעִין לְנִטְעַ הַפְּרִי,
הֵינּוּ שֶׁזוֹכֵר גַּם כְּשֶׁנִּמְשְׁכָה הַטְּפָה בַּעַת הַזְּבוּג.

וְזֶה שֶׁזוֹכֵר אֶת הַחֲכָמִים שֶׁהָיוּ מְמַצִּיאִים אֶת הַגְּרָעִין,
הֵינּוּ שֶׁזוֹכֵר גַּם כְּשֶׁהָיָה הַטְּפָה עֵדִין בְּמוֹחַ. (כִּי הַמּוֹחַ
מְמַצִּיאִים אֶת הַטְּפָה).

וְזֶה שֶׁזוֹכֵר אֶת הַטַּעַם, הֵינּוּ הַנֶּפֶשׁ. וְהָרִיחַ, הֵינּוּ הָרוּחַ.
וְהַמְרָאָה, הֵינּוּ הַנִּשְׁמָה. וְהַתִּינוֹק אָמַר שֶׁזוֹכֵר לָאו
כָּלֶם, כִּי הוּא לְמַעַלָּה מִן הַכֹּל, וְזוֹכֵר אֶפְלוּ מֶה שֶׁהוּא
קִדְּם מִנְפֶּשׁ רוּחַ נִשְׁמָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת "אֵין".

וְאָמַר לָהֶם: חֲזְרוּ אֶל הַסְּפִינּוֹת שְׁלָכֶם, שֶׁהֵם הַגּוֹפִים
שְׁלָכֶם שֶׁנִּשְׁבְּרוּ, שִׁיתְּזוּרוּ וַיִּבְנוּ. עֲתָה חֲזְרוּ אֲלֵיהֶם,
וּבְרַךְ אֹתָם.

וְלִי (הֵינּוּ זֶה הַבְּעֻטְלִיר הָעוֹר שֶׁהָיָה תִינוֹק אֲזוּ, שֶׁהוּא מְסַפֵּר
כָּל זֶה) אָמַר הַנֶּשֶׁר הַגָּדוֹל הַנַּ"ל: אַתָּה בּוֹא עִמִּי, כִּי
אַתָּה כְּמוֹתִי. כִּי אַתָּה "זָקֵן מְאֹד וְעֵדִין אַתָּה יָנִיק
מְאֹד" וְעֵדִין לֹא הִתְחַלַּתְּ לְחַיּוֹת כָּלֶל. וְאַף עַל פִּי כֵן
אַתָּה זָקֵן מְאֹד. וְגַם אֲנִי כֵּן, כִּי אֲנִי זָקֵן וְעֵדִין אֲנִי יָנִיק
וְכוּ'.

נִמְצָא, שֶׁיֵּשׁ לִי הַסְּכָמָה מֵאוֹתוֹ הַנֶּשֶׁר הַגָּדוֹל. (שְׂאֲנִי
חַי חַיִּים אַרְכִּים כַּנַּ"ל)

וְעַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם חַיִּים אַרְכִּים שְׁלִי, בְּמִתְנָה
לְדַרְשָׁה. וְנַעֲשֵׂה שָׁם שְׂמִחָה וְחֻדוּהַ גְּדוֹלָה וְעִצּוּמָה
מְאֹד מְאֹד.

בַּיּוֹם הַשְּׁנִי שֶׁל שִׁבְעַת יְמֵי הַמִּשְׁתָּה, חֲזְרוּ וְזָכְרוּ הַזּוּג
הַזֶּה אֶת הַבְּעֻטְלִיר הַשְּׁנִי. הֵינּוּ הַחֲרַשׁ שֶׁהִחִיָּה אוֹתָם
וְנָתַן לָהֶם לָחֶם. וְהָיוּ בּוֹכִים וּמִתְגַּעְגְּעִים: אֵיךְ לוֹקְחִין
לְכָאֵן אֶת אוֹתוֹ הַבְּעֻטְלִיר הַחֲרַשׁ שֶׁהִחִיָּה אוֹתָנוּ,
כַּנַּ"ל? בְּתוֹךְ שֶׁהָיוּ מִתְגַּעְגְּעִים אַחֲרָיו, וְהִנֵּה הוּא בָּא,
וְאָמַר הַנְּיָי! וְנִפְּלַ עֲלֵיהֶם, וְנִשֵּׁק אוֹתָם, וְאָמַר לָהֶם:
עַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם בְּמִתְנָה שֶׁתְּהִיוּ כְּמוֹנִי, שֶׁתְּחִיו
חַיִּים טוֹבִים כְּמוֹנִי. כִּי בְּתַחֲלָה בִּרְכַּתִּי אֶתְכֶם בְּזֶה,
וְעַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם חַיִּים טוֹבִים שְׁלִי, בְּמִתְנָה גְּמוּרָה
לְדַרְשָׁה.

וְאַתֶּם סוֹבְרִים שְׂאֲנִי חֲרַשׁ? אֵין אֲנִי חֲרַשׁ כָּלֶל! רַק
שְׁכַל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֵינוֹ עוֹלָה אֶצְלִי לְכָלוּם, שֶׁאֶשְׁמַע
הַחֲסָרוֹן שְׁלָהֶם. כִּי כָּל הַקּוֹלוֹת, כָּלֶם הֵם מִן חֲסָרוֹנוֹת.
כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד צוֹעֵק עַל חֲסָרוֹנוֹ.

וְאֶפְלוּ כָּל הַשְּׂמִחוֹת שֶׁבַּעוֹלָם, כָּלֶם הֵם רַק מִחֲמַת
הַחֲסָרוֹן, שֶׁשְׂמַח עַל הַחֲסָרוֹן שֶׁחָסַר לוֹ וְנִתְמַלְא.
וְאֶצְלִי, כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֵינוֹ עוֹלָה לְכָלוּם, שֶׁיִּפְנְסוּ
בְּאֲזֵנֵי הַחֲסָרוֹן שְׁלָהֶם. כִּי אֲנִי חַי חַיִּים טוֹבִים שְׂאֵין
בָּהֶם שׁוּם חֲסָרוֹן.

וַיֵּשׁ לִי הַסְּכָמָה עַל זֶה שְׂאֲנִי חַי חַיִּים טוֹבִים, מִן
הַמְּדִינָה שֶׁל עֲשִׂירוֹת. וְחַיִּים טוֹבִים שְׁלוֹ הוּא, שֶׁהָיָה
אוֹכֵל לָחֶם וְשׁוֹתָה מַיִם. (וְסַפֵּר לָהֶם):

דעם רבינ'ס מעשיות

שם _____
טלפון _____
עיר _____

מבחן בספורי מעשיות מעשה י"ג (2) - מהשבעה בעטלירס

- הוציאם לפי סדר הא"ב
- י. איך פירש הנשר הגדול את הזכרון של הזקן השישי שזוכר הטעם של הפרי קודם שנכנס בפרי?
 הנפש
 הרוח
 הנשמה
- יא. איך פירש הנשר הגדול את הזכרון של הזקן השביעי שזוכר הריח של הפרי קודם שנכנס בפרי?
 הנפש
 הרוח
 הנשמה
- יב. איך פירש הנשר הגדול את הזכרון של הזקן השמיני שזוכר המראה של הפרי קודם שנמשכה על הפרי?
 הנפש
 הרוח
 הנשמה
- יג. לאן אמר הנשר שיחזורו?
 אל הספינות שלהם
 אל הגופים שלכם
 שתי התשובות נכונות
- יד. מה היה הנשר זקן או יניק?
 זקן
 יניק
 שתי התשובות נכונות
- טו. על מה נעשה בחתונה כשנתן הבעטלער הראשון את המתנה?
 שמחה גדולה
 שמחה וחדוה גדולה
 שמחה וחדוה גדולה ועצומה מאוד
- טז. Skalt פכות: באיפה יום סיפר רבינו את האעשה Se הפעטלער הענר?
 ביום שני כ"ה אדר תק"ע
 בליל שבת קודש כ"ה אדר תק"ע
 בליל שבת קודש כ"ה אדר תקס"ט

- א. איזה מתנה נתן הבעטלער הענר לחתן כלה?
 בית מפואר
 שתחיו חיים ארוכים כמוני
 עשירות גדול
- ב. למה היה הבעטלער נראה ענר?
 כי היה באמת ענר
 כי כבדו עיניו מזוקן
 כי אין לו שום הסתכלות כלל על העולם
- ג. מה היה הבעטלער הענר זקן או יניק?
 זקן מאוד
 יניק לגמרי, ולא התחיל עדיין לחיות
 שתי התשובות נכונות
- ד. מה סיפר הזקן הגדול במגדל על הזכרון שזוכר?
 כשחתכו את התפוח מן הענף
 כשהיה הנר דולק
 כשהתחיל בנין הפרי
- ה. מה סיפר הזקן הרביעי על הזכרון שזוכר?
 כשהוליכו הגרעין לנטוע הפרי
 חכמים שהיו חושבים וממציאים את הגרעין
 הטעם של הפרי קודם שנכנס בתוך הפרי
- ו. Skalt פכות: איפה פכרון יסן פכר הפקן השמיני?
 הריח Se הפרי קודם שנכנס בפרי
 המראה Se הפרי קודם שנשכה Se הפרי
 שתי התשובות נכונות
- ז. מה אמר הבעטלער הענר שזוכר זכרון ראשון?
 את כל אלו המעשיות הנ"ל
 לאו כלום
 שתי התשובות נכונות
- ח. מה אמר הנשר כשדפק על המגדל?
 חדלו עוד מלהיות עשירים
 חדלו עוד מלהיות עניים
 חדלו עוד מלהיות עננים
- ט. את מי הוציא הנשר תחילה מהמגדל?
 תחילה הוציא את הזקן מכולם
 תחילה הוציא את התינוק

אנעסע פס אעמחא וחפופ אעפולע וצאנאפ אעלפ אעלפ - פפפפפ

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: "ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך